

A Kasanda Emmanuel Iwn Pendakwa Raya

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO
P-05-264 TAHUN 2010

B APANDI ALI, AZAHAR MOHAMED DAN MOHTARUDIN BAKI
HMR

8 OKTOBER 2012

C *Keterangan — Saksi — Kredibiliti — Tuduhan pengedaran dadah berbahaya — Sama ada perbezaan keterangan saksi pendakwaan mengenai warna dadah yang dijumpai menjejaskan kes pendakwaan — Sama ada percanggahan material dalam keterangan saksi pendakwaan — Prinsip dalam kes Wan Yurilhami bin Wan Yaacob Iwn Pendakwa Raya*

D

Undang-Undang Jenayah — Akta Dadah Berbahaya 1952 — s 39B(1)(a) — Pengedaran dadah berbahaya — Mengedar 133.12g heroin dan 26.10g monoacetylmorphines — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Tertuduh membuang air besar dan mengeluarkan 37 ketulan getah mengandungi dadah melalui duburnya — Ketulan getah tidak kelihatan dalam x-ray — Sama ada tertuduh mengetahui kewujudan dadah dalam ketulan getah yang ditelan olehnya — Sama ada jagaan dan kawalan fizikal dibuktikan — Sama ada anggapan pengedaran di bawah s 37(da) terpakai

E

F Bertindak di atas satu maklumat, ASP Chong ('SP2') dan anggotanya telah menahan perayu di Lapangan Terbang Pulau Pinang semasa perayu tiba dari Kuala Lumpur. Pemeriksaan fizikal ke atas perayu dan begnya tidak menemukan apa-apa barang salah. SP2 mengesyaki bahawa perayu telah menyimpan dadah di dalam perutnya. Pemeriksaan oleh Dr Noralfazita ('SP6') pada bahagian abdomen perayu tidak menunjukkan apa-apa ketulan abnormal pada perut perayu. Keputusan abdominal x-ray ke atas perayu juga adalah normal dan tiada kelihatan benda asing di dalam perut perayu. Perayu telah ditahan selanjutnya dan telah diberi makan dan minum. Selepas itu perayu telah membuang air besar ke atas surat khabar dalam kehadiran ASP Basaruddin ('SP3') dan anggota-anggotanya termasuk jurugambar ('SP4'). Perayu telah membuang air besar beberapa kali dan mengeluarkan 37 ketulan getah berbentuk bujur. Ketulan-ketulan itu mengandungi 133.12 gram heroin dan 26.10g monoacetylmorphines. Perayu telah dituduh dengan kesalahan mengedar dadah tersebut di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB'). Pembelaan perayu adalah bahawa tiada sebarang barang salah telah dijumpai semasa pemeriksaan ke atas badannya dan juga di dalam najisnya. Perayu menyatakan bahawa dia bukanlah orang yang terdapat dalam gambar P14 A-H yang kelihatan membuang air besar dan mengeluarkan

G

H

I

ketulan-ketulan getah bujur itu. YA pesuruhjaya kehakiman telah mendapati perayu bersalah dan telah menjatuhkan hukuman mati. Perayu telah mengemukakan rayuan terhadap keputusan itu atas alasan: (i) YA pesuruhjaya kehakiman telah tersilap dalam menolak pembelaan perayu; (ii) kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan laporan x-ray dan pakaian orang yang mencangkung dalam gambar-gambar tersebut dan selipar hitam yang dipakai; dan (iii) kegagalan pihak pendakwaan membuktikan barang kes yang dirampas adalah barang kes yang sama seperti yang dikemukakan di mahkamah. Menurut peguam, SP3 dalam laporan polisnya menyatakan bungkusan getah mengandungi serbuk warna putih manakala SP1 menyatakan kandungan bungkusan getah yang diterimanya adalah serbuk dan ketulan berwarna kecoklatan.

Diputuskan, menolak rayuan dan mengekalkan sabitan dan hukuman mati:

- (1) Perayu memang mengetahui mengenai kewujudan dadah di dalam setiap ketulan getah bujur kerana 37 ketulan getah bujur itu telah ditelan olehnya. Oleh itu, perayu memang mempunyai jagaan dan kawalan fizikal ke atas dadah yang berada di dalam setiap ketulan getah bujur yang ditelannya itu. Oleh kerana berat dadah itu adalah 159.82g yang mana ianya melebihi berat statutori, maka anggapan 'pengedaran' di s 37(da) ADB adalah terpakai (lihat perenggan 10). D
E
- (2) SP6 telah menjelaskan sebab-sebab mengapa dalam kes-kes tertentu benda asing tidak kelihatan dalam filem x-ray. Menurut SP6, jika ada banyak najis dalam kawasan usus, ia akan menghalang benda asing kelihatan di dalam filem x-ray. Pendapat seperti itu boleh dibuat oleh mana-mana pegawai perubatan tanpa memerlukan seorang radiologis untuk memberi keterangan. Maka, kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan filem x-ray yang berkenaan tidak sama sekali menjejaskan kes pendakwaan kerana filem x-ray itu tidak mempunyai apa-apa peranan untuk mengukuhkan kes pendakwaan mahupun menjejaskan apa-apa pembelaan perayu (lihat perenggan 13). F
G
- (3) Walaupun gambar-gambar P14 A-H tidak menunjukkan wajah orang yang membuang air besar itu, keterangan-keterangan SP3 dan SP4 adalah sangat kukuh dalam membuktikan bahawa orang di dalam gambar itu, tidak lain tidak bukan, adalah perayu (lihat perenggan 14). H
- (4) Pakaian dan selipar tersebut tidak menjadi isu dalam kes ini; dadah heroin dan monoacetylmorphines yang menjadi subjek pertuduhan tidak dijumpai di dalam pakaian perayu atau dalam selipar tersebut (lihat perenggan 16). I
- (5) Perbezaan keterangan SP3 dan SP1 mengenai warna bahan yang terkandung di dalam getah bujur itu tidak menjejaskan kes pendakwaan. YA pesuruhjaya kehakiman adalah betul apabila memakai prinsip yang

- A digariskan di dalam kes *Wan Yuriilhami bin Wan Yaacob Iwn Pendakwa Raya dan satu lagi rayuan* [2009] 2 MLJ 383 iaitu bahawa adalah tidak mustahil untuk dua orang atau lebih itu melihat perkara yang sama memberi deskripsi yang berbeza bergantung kepada ketelitian seseorang itu. Rantainya pergerakan barang kes yang keluar dari dubur perayu sehingga dikemukakan di mahkamah tidak terputus (lihat perenggan 17).
- B

[English summary]

- C Acting on information, ASP Chong ('SP2') and his team arrested the appellant at the Penang Airport when the appellant arrived from Kuala Lumpur. The physical inspection on the appellant and his bag did not disclose any incriminating materials. SP2 suspected that the appellant had concealed drugs in his stomach. The check by Dr Noralfazita ('SP6') at the appellant's abdominal part did not show any abnormal pellets in the appellant's stomach.
- D The abdominal x-ray result of the appellant was also normal and there was nothing irregular in the appellant's stomach. The appellant was detained further and was given food and drinks. Subsequently the appellant defecated on a piece of newspaper in the presence of ASP Basaruddin ('SP3') and his team including the photographer ('SP4'). The appellant passed motion a few times and discharged 37 rubber pellets which were oval in shape. The pellets contained 133.12g of heroin and 26.10g of monoacetylmorphines. The appellant was charged with trafficking in the drugs under s 39B(1)(a) of the Dangerous Drugs Act 1952 ('DDA'). The appellant's defence was that there was no incriminating material found during the inspection on his body and also in his stool. The appellant stated that he was not the person in P14 A-H photograph who were seen defecating and discharging the oval rubber pellets. The learned judicial commission found that the appellant was guilty and imposed the death sentence. The appellant appealed against the decision on the grounds: (i) The learned judicial commissioner had erred in dismissing the appellant's defence; (ii) the failure by the prosecution to adduce the x-ray report and the clothes of the person squatting in the photographs and the black slippers worn; and (iii) the failure by the prosecution to prove the case material confiscated were the same case materials produced in the court. According to the counsel, SP3 in his police report stated that the rubber pellets containing the white powder whereas SP1 stated that the contents of the rubber pellets that he received were powder and pellets which were brown in colour.
- G
- H
- I **Held**, dismissing the appeal and sustaining the conviction and death sentence:
- (1) The appellant did in fact know of the existence of the drug in each of the oval rubber pellet as the 37 oval rubber pellets were swallowed by him. Therefore, the appellant had physical custody and control of the drugs in each of the oval rubber pellet that he swallowed. As the weight of the

- drugs was 159.82g which was above the statutory weight, hence the presumption of 'trafficking' under s 37(da) of the DDA was applicable (see para 10). A
- (2) SP6 had explained the reasons why in certain cases the foreign property was not visible in the x-ray film. According to SP6, if there was a lot of stool in the intestines area, it would prevent the foreign property from being visible in the x-ray film. Such opinion could be given by any medical officers without requiring a radiologist to testify. Hence, the failure of the prosecution to adduce the relevant x-ray film did not at all affect the prosecution's case as the x-ray film did not have any role to strengthen the prosecution's case or affect the appellant's defence (see para 13). B C
- (3) Although the photographs P14A-H did not show the face of the person defecating, the evidence of SP3 and SP4 was very strong in proving that the person in the photograph, was none other than the appellant (see para 14). D
- (4) The clothes and the slipper was non-issue in this case; the drugs, heroin and monoacetylmorphines which were the subject matter of the charge was not found in the appellant's clothes or the slippers (see para 16). E
- (5) The difference in the evidence of SP3 and SP1 as to the colour of the substance contained in the oval rubber pellet did not affect the prosecution's case. The learned judicial commissioner was correct in applying the principle enunciated in the case of *Wan Yuriilhami bin Wan Yaacob lwn Pendakwa Raya dan satu lagi rayuan* [2009] 2 MLJ 383 that it was not impossible for two or more persons who had seen the same thing gave a different description, depending on the meticulousness of the person. The chain of the movement of the case material which was discharges from the appellant's anus until it being produced in the court was not broken (see para 17).] F G

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai kredibiliti, lihat 7(2) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2011 Reissue) perenggan 3029–3086. H

Untuk kes-kes mengenai s 39B(1)(a), lihat 4(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2012 Reissue) perenggan 481–523.

Kes-kes yang dirujuk

Wan Yuriilhami bin Wan Yaacob lwn Pendakwa Raya dan satu lagi rayuan [2009] 2 MLJ 383; [2009] 2 CLJ 170, MR (diikut) I

Undang-undang yang dirujuk

Akta Dadah Berbahaya 1952 ss 37(da), 39B(1)(a), (2)

- A **Rayuan daripada:** Perbicaraan Jenayah No 45–45 Tahun 2007 (Mahkamah Tinggi, Pulau Pinang)

*Mohd Sariman bin Mat Serat (Sariman & Goik) bagi pihak perayu.
Munahyza bt Mustafa (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.*

B

Azahar Mohamed HMR:

- C [1] Kasanda Emmanuel ('perayu'), seorang warganegara Zambia telah dituduh di Mahkamah Tinggi Pulau Pinang kerana mengedar dadah berbahaya seberat 159.82g (133.72g heroin dan 26.10g monoacetylmorphines) pada 14 Oktober 2006 antara jam 1330 dan 1950 dalam bilik rehat Pejabat Narkotik Daerah Barat Daya, Balik Pulau, Pulau Pinang, yang merupakan suatu kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('Akta 1952') dan boleh dihukum di bawah s 39B(2) Akta yang sama.
- D

- E [2] Di akhir perbicaraan, YA pesuruhjaya kehakiman mendapati perayu bersalah dan disabitkan dengan pertuduhan yang berkenaan. Selanjutnya YA pesuruhjaya kehakiman telah menjatuhkan hukuman mati mandatori terhadap perayu.

[3] Perayu telah mengemukakan rayuan ke mahkamah ini.

F

KES PENDAKWAAN

- G [4] Fakta-fakta kes yang disandarkan oleh pihak pendakwaan yang diterima oleh YA pesuruhjaya kehakiman boleh diringkaskan seperti berikut. Bertindak di atas satu maklumat, pada 13 October 2006 lebih kurang jam 7 malam, ASP Chong Ah Chai ('SP2'), telah bersiap sedia dengan anggota pasukannya di 'transfer corridor Gate 7', Lapangan Terbang Antarabangsa, Bayan Lepas, Pulau Pinang. Perayu yang pada masa itu baru tiba dari Kuala Lumpur melalui penerbangan MH 158 dilihat sedang membawa sebuah beg sandang berwarna hijau (eksh P30). Perayu telah ditahan oleh SP2 dan dibawa ke Pejabat Narkotik di lapangan terbang itu. Pemeriksaan fizikal ke atas perayu dan eksh P30 tidak menemui apa-apa barang salah melainkan beberapa barang peribadi perayu seperti wang US Dollar, pakaian, satu telefon jenama Nokia, tiket Malaysia Airlines, satu *boarding pass* dan *Custom Declaration Form*.
- H

I

[5] Walaupun tidak menemui apa-apa barang salah, mengikut penilaian dan pengamatan SP2 terhadap gerak-geri perayu yang berjalan perlahan dan enggan makan dan minum, SP2 mengesyaki bahawa perayu telah menyimpan dadah di dalam perutnya.

- [6] Pada kira-kira jam 9.30 malam hari yang sama, perayu telah dibawa oleh SP2 ke Hospital Pulau Pinang untuk menjalani pemeriksaan x-ray. Perayu telah diperiksa oleh Dr Noralfazita bt Amran ('SP6'). Pemeriksaan di bahagian abdomen perayu oleh SP6 mendapati perayu tidak mengalami apa-apa kesakitan di mana-mana bahagian perutnya. SP6 juga tidak merasai apa-apa ketulan *abnormal* pada perut perayu. Perayu seterusnya telah dibawa untuk menjalani x-ray di Bahagian Radiologi, Hospital Pulau Pinang. Abdominal x-ray telah dijalankan ke atas perayu secara 'erect view dan supine view'. Keputusan abdominal x-ray adalah normal dan tiada kelihatan benda asing di dalam perut perayu. Perayu seterusnya telah dibawa ke Balai Polis Bayan Lepas, Pulau Pinang dan diserahkan oleh SP2 kepada Inspektor Muhammad Khalid bin Muhammad Yahaya ('SP5'), pegawai penyiasat, untuk siasatan selanjutnya. A
- [7] Kemudiannya SP5 menyerahkan perayu kepada ASP Basaruddin bin Md Rashid ('SP3'), Ketua Bahagian Narkotik bagi membuat pengawasan dan pemantauan terhadap perayu di Balai Polis Bayan Lepas. Semasa berada di bawah pengawasan SP3 di Balai Polis Bayan Lepas, perayu didapati tidak membuang air besar. B
- [8] Pada jam 5 pagi 14 Oktober 2006, SP3 telah mengarahkan perayu dibawa ke Ibu Pejabat Polis Daerah Balik Pulau untuk dipantau di situ. Pada kira-kira jam 6 pagi, apabila perayu mengadu lapar, dia diberi makan roti canai dan air mineral. Perayu kemudiannya diberi makan nasi pada jam 11 pagi dan pada jam 12.30 tengah hari telah diberi minum jus oren dan makan buah pisang. Tidak lama kemudian, kira-kira jam 1.30 tengah hari, pengadu sakit perut kerana hendak membuang air besar dan perayu telah dieskot oleh SP3 dan anggota-anggotanya termasuk Sarjan Mahizan bin Bakar, jurugambar ('SP4') ke tandas di pejabat narkotik itu. SP3 telah meletakkan surat khabar di dalam tandas itu untuk membolehkan perayu membuang air besar di atas surat khabar itu. Bermula dari tengah hari itu hingga ke petang, perayu telah membuang air besar beberapa kali dan mengeluarkan 37 ketulan getah berbentuk bujur melalui duburnya. C
- [9] Kemudiannya, Encik Teoh Choon Peng, Ahli Kimia ('SP1') telah menjalankan analisa ke atas kesemua isi kandungan 37 ketulan getah bujur itu. Hasil daripada analisa yang dijalankan itu, SP1 mendapati bahawa berat bersih kesemua serbuk berwarna kecoklatan di dalam 37 ketulan itu ialah 175.72g. Daripada serbuk seberat 175.72g itu, terkandung di dalamnya 133.12g heroin dan 26.10g monoacetylmorphines. D
- [10] Di akhir kes pendakwaan, YA pesuruhjaya kehakiman telah mendapati bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan satu kes prima facie bagi pertuduhan pengedaran dadah berbahaya dan telah memerintahkan supaya perayu membela diri. Berdasarkan keterangan yang ada, kami mendapati E
- F
- G
- H
- I

- A bahawa YA pesuruhjaya kehakiman telah membuat keputusan yang betul apabila memutuskan bahawa perayu memang mengetahui mengenai kewujudan dadah di dalam setiap ketulan getah bujur kerana 37 ketulan getah bujur itu telah ditelan olehnya. Oleh itu, perayu memang mempunyai jagaan dan kawalan fizikal ke atas dadah yang berada di dalam setiap ketulan getah bujur yang ditelannya itu. YA pesuruhjaya kehakiman memutuskan dengan betul bahawa oleh kerana berat dadah itu adalah 159.82g (133.72g heroin dan 26.10g monoacetylmorphines) yang mana ianya melebihi berat statutori, maka anggapan 'pengedaran' di s 37(da) Akta 1952 adalah terpakai.

C PEMBELAAN PERAYU

- [11] Perayu telah memilih untuk memberi kenyataan secara tidak bersumpah dari kandang salah. Menurut perayu, dia datang ke Malaysia sebagai pelancong dan terkejut apabila telah ditahan sebaik sahaja sampai di Lapangan Terbang Pulau Pinang. Pemeriksaan badan dan segala barangan perayu dijalankan dengan teliti oleh pihak polis. Selanjutnya pegawai polis membawa perayu ke Hospital Pulau Pinang untuk pemeriksaan lanjut. Pemeriksaan dijalankan oleh doktor dan x-ray di bahagian abdomen telah diambil. Menurut perayu, dia telah diberitahu bahawa tiada apa-apa barang yang mencurigai dijumpai dalam bahagian abdomen hasil dari pemeriksaan doktor dan laporan x-ray. Menurut perayu, di bawah arahan pegawai perubatan dia telah dilepaskan dari hospital. Selanjutnya, menurut perayu, dia ditahan di balai polis dan di sana diberi makan dan juga diarahkan makan sejenis ubat yang menyebabkan dia sakit perut dan berasa untuk membuang najis. Menurut cerita perayu lagi dia telah diarahkan membuang najis dalam satu bekas plastik. Pegawai polis ada datang setelah itu untuk memeriksa najis tersebut. Menurut perayu oleh sebab najis tersebut terlalu busuk, pegawai polis yang berkenaan mengarahkan perayu membuang najis tersebut dan mencuci bekas plastik. Perayu menegaskan tiada dadah dalam najis beliau itu. Perayu menyatakan bahawa dia bukanlah orang yang terdapat dalam gambar P14 A–H yang kelihatan membuang air besar dan mengeluarkan ketulan-ketulan getah bujur itu.

H KEPUTUSAN MAHKAMAH

- [12] Di hadapan kami, alasan utama yang dikemukakan oleh peguam perayu adalah tentang kesilapan YA pesuruhjaya kehakiman menolak pembelaan perayu. Pada asasnya, pembelaan perayu adalah sewaktu membuang air besar pada masa yang berkenaan, tiada dadah dalam najis beliau itu. Dalam hubungan ini, peguam perayu berhujah bahawa pembelaan tersebut bukan sekadar penafian semata-mata (*bare denial*) memandangkan keterangan SP6 yang telah memeriksa perayu telah mendapati perayu tidak mengalami apa-apa kesakitan di bahagian perut dan SP6 juga 'tidak merasai

apa-apa ketulan abnormal di perut'. Menurut peguam, keputusan 'abdominal x-ray' yang dijalankan ke atas perayu adalah normal dan tidak kelihatan benda asing di dalam perut perayu, seperti yang dinyatakan dalam keterangan SP6. Seterusnya peguam telah berhujah bahawa kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan filem x-ray yang berkenaan menimbulkan keraguan yang munasabah tentang sama ada dadah yang menjadi hal perkara pertuduhan terhadap perayu datangnya daripada perayu.

A

B

[13] Kami tidak bersetuju dengan hujahan peguam perayu tersebut. SP6 sendiri dalam keterangan telah menjelaskan sebab-sebab mengapa dalam kes-kes tertentu benda asing tidak kelihatan dalam filem x-ray. Menurut SP6, jika ada banyak najis dalam kawasan usus, ia akan menghalang benda asing kelihatan di dalam filem x-ray. Pada pandangan kami, YA pesuruhjaya kehakiman adalah betul apabila memutuskan bahawa pendapat seperti itu boleh dibuat oleh mana-mana pegawai perubatan tanpa memerlukan seorang radiologis untuk memberi keterangan. Dalam keadaan kes ini, pada hemat kami, kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan filem x-ray yang berkenaan tidak sama sekali menjejaskan kes pendakwaan kerana filem x-ray itu tidak mempunyai apa-apa peranan untuk mengukuhkan kes pendakwaan mahupun menjejaskan apa-apa pembelaan perayu.

C

D

E

[14] Peguam perayu juga telah membangkitkan isu kegagalan pihak pendakwaan membuktikan orang yang sedang mencangkung di dalam gambar-gambar eksh P14 A–H adalah sebenarnya perayu memandangkan wajah orang yang mencangkung itu tidak kelihatan kerana gambar-gambar tersebut dirakam dari arah belakang. Pada hemat kami hujahan ini tidak mempunyai merit. Keterangan jelas menunjukkan bahawa walaupun gambar-gambar P14 A–H tidak menunjukkan wajah orang yang membuang air besar itu, keterangan-keterangan SP3 dan SP4 adalah sangat kukuh dalam membuktikan bahawa orang di dalam gambar itu, tidak lain tidak bukan, adalah perayu. Seperti mana yang kami nyatakan di awal tadi, keterangan menunjukkan bahawa pada jam 5 pagi 14 Oktober 2006, SP3 telah mengarahkan perayu dibawa ke Ibu Pejabat Polis Daerah Balik Pulau untuk dipantau di situ. Pada kira-kira jam 6 pagi, apabila perayu mengadu lapar, dia diberi makan roti canai dan air mineral. Perayu kemudiannya diberi makan nasi pada jam 11 pagi dan pada jam 12.30 tengah hari telah diberi minum jus oren dan makan buah pisang. Tidak lama kemudian, kira-kira jam 1.30 tengah hari, pengadu sakit perut kerana hendak membuang air besar dan perayu telah dieskot oleh SP3 dan anggota-anggotanya termasuk SP4 ke tandas di pejabat narkotik itu. SP3 telah meletakkan surat khabar di dalam tandas itu untuk perayu membuang air besar di atas surat khabar itu. Bermula dari tengah hari itu hingga ke petang, perayu telah membuang air besar beberapa kali dan

F

G

H

I

- A mengeluarkan 37 ketulan getah berbentuk bujur melalui duburnya pada waktu-waktu berikut:
- (a) pada jam 1.35 tengah hari: lima ketulan getah bujur;
 - (b) pada jam 1.40 tengah hari: satu ketulan getah bujur;
- B
- (c) pada jam 3 petang: tiga ketulan getah bujur;
 - (d) pada jam 4.50 petang: 15 ketulan getah bujur;
 - (e) pada jam 5 petang: 12 ketulan getah bujur; dan
- C
- (f) pada jam 7.50 malam: satu ketulan getah bujur.

- [15] Setiap kali dan sepanjang waktu perayu membuang air besar, hal ini disaksikan oleh SP3 dan dirakamkan gambar-gambar sebanyak lapan keping, P14 A–H, oleh SP4 dan juga dilihat oleh Lans Koperal Rajaratnam yang membantu SP3 mengutip semua ketulan getah bujur itu dan mencucinya. Keterangan SP3 dan SP4 mengenai isu ini telah diterima oleh YA pesuruhjaya kehakiman. Dengan yang demikian, tiada merit sama sekali untuk menyatakan bahawa orang yang sedang mencangkung di dalam gambar-gambar P14 A–H adalah bukan sebenarnya perayu.
- D
- E

- [16] Mengenai hujah peguam perayu tentang kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan pakaian orang yang mencangkung dalam gambar-gambar tersebut dan selipar hitam yang dipakai, kami bersetuju dengan dapatan YA pesuruhjaya kehakiman bahawa pakaian dan selipar tersebut tidak menjadi isu dalam kes ini; dadah heroin dan monoacetylmorphines yang menjadi subjek pertuduhan tidak dijumpai di dalam pakaian perayu atau dalam selipar tersebut. Apa yang kelihatan jelas dalam gambar-gambar P14 A–H dan keterangan SP3 dan SP4 ialah perayu, sewaktu membuang air besar, telah mengeluarkan dari duburnya 37 ketulan getah bujur yang mengandungi ketulan dan serbuk yang kemudiannya disahkan SP1 mengandungi heroin dan monoacetylmorphines yang berkenaan.
- F
- G

- [17] Peguam perayu juga telah menimbulkan isu tentang kegagalan pihak pendakwaan membuktikan barang kes yang dirampas adalah barang kes yang sama seperti yang dikemukakan di mahkamah. Menurut peguam, SP3 dalam laporan polis yang dibuatnya (ekshs P39 dan P41) menyatakan bungkusan getah mengandungi serbuk warna putih manakala SP1 menyatakan kandungan bungkusan getah yang diterimanya adalah serbuk dan ketulan berwarna kecoklatan. Kami tidak dapat menerima hujah ini. Pada hemat kami, YA pesuruhjaya kehakiman adalah betul apabila memutuskan bahawa perbezaan keterangan SP3 dan SP1 mengenai warna bahan yang terkandung di dalam getah bujur itu tidak menjejaskan kes pendakwaan. YA pesuruhjaya kehakiman adalah betul apabila memakai prinsip yang digariskan di dalam kes
- H
- I

Wan Yuriilhami bin Wan Yaacob lwn Pendakwa Raya dan Satu lagi rayuan A
[2009] 2 MLJ 383; [2009] 2 CLJ 170 iaitu bahawa adalah tidak mustahil
untuk dua orang atau lebih itu melihat perkara yang sama memberi deskripsi
yang berbeza bergantung kepada ketelitian seseorang itu. Dalam
keterangannya, SP3 telah menoreh sedikit satu daripada ketulan getah bujur B
itu untuk mengetahui isinya. Mengikut penglihatan SP3 melalui torehan itu,
beliau dapat melihat kandungan bahan di dalam ketulan getah bujur itu
berwarna putih. Manakala SP1 pula telah mengeluarkan semua isi kandungan
ketulan getah bujur itu untuk dianalisa dan mendapati bahawa bahan di C
dalamnya berwarna kecoklatan. Dalam hubungan ini, berdasarkan keterangan
yang terkandung dalam rekod rayuan, kami mendapati rangkaian pergerakan
barang kes yang keluar dari dubur perayu sehingga dikemukakan di
mahkamah tidak terputus. Keterangan menunjukkan barang kes yang keluar
dari dubur perayu diambil oleh SP3 yang kemudian diserahkan kepada SP5,
pegawai penyiasat. Kemudiannya SP5 menyerahkan barang kes yang D
berkenaan kepada SP1 untuk tujuan analisa, dan sesudah selesai dianalisa,
barang kes tersebut dikembalikan semula oleh SP1 kepada SP5. Selepas
daripada itu, SP5 telah menyerahkan kepada Sarjan Radzuan bin Sappaie,
penjaga stor ('SP7') untuk simpanan sebelum dikemukakan ke mahkamah.
Dengan yang demikian hanya kerana SP3 menggambarkan dadah yang E
berkenaan berwarna putih, manakala SP1 menggambarkan ianya berwarna
kecoklatan, ia tidak sama sekali menjejaskan identiti barang kes tersebut.

[18] Setelah menimbang dengan teliti dan berhati-hati semua
keterangan yang terkandung dalam rekod rayuan serta juga hujah kedua belah
pihak, kami dengan sebulat suara telah memutuskan bahawa YA pesuruhjaya F
kehakiman telah membuat keputusan yang betul apabila mendapati perayu
bersalah dan mensabitkannya atas pertuduhan mengedar dadah yang
berkenaan. Kami berpuas hati bahawa sabitan dan hukuman terhadap perayu
adalah selamat. Dengan yang demikian, rayuan ini ditolak. Kami mengekalkan G
sabitan dan hukuman mati terhadap perayu.

Rayuan ditolak dan sabitan dan hukuman mati dikekalkan.

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum H

I